

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. гр. Хасково, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Иванова

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Иванова Гражданско дело №
20215640101619 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.558, ал.7 от Кодекса за
застраховането във вр. с чл.45 от ЗЗД от Гаранционен фонд – София против
С. С. К. и М. А. К., като наследници на А. М. К..

В исковата молба се твърди, че на 12.10.2014г. на стъпило ПТП, при
което водачът А. К. /наследодателят на ищите/ управлявал л.а. „****“ с ДКН
***** по път №50066 от с. Николово в посока с. Широка поляна, като на
кръстовището, образувано с ПП I - 5 при наличие на пътен знак „Б2“(стоп) не
спрял и отнел предимството на водача на л.а. „*****“ ДКН ***** М. Т.,
който се движил по ПП I - 5 от гр. Хасково в посока гр. Кърджали със
скорост от 90 км/ч при разрешена такава от 60 км/ч. Последвал сблъсък
между предната челна част на л.а. „*****“ и предната лява част на л.а.
„****“, като от удара л.а. „****“ се отклонил напред и вляво, а л.а. „*****“ се
завъртял и се установил със задната си част в мантинелата. Вследствие на
станалото ПТП, на място загинал водачът на л.а. „****“ А. М. К., а водачът М.
А. Т. получил травматични увреждания - Закрито счупване на шийката на
дясна бедрена кост. НА.це били данни за независимо съизвършителство от
страна на пострадА.я Т., който при ограничение на скоростта от 60 км/ч за

пътния участък в района на кръстовище се движил с превишена скорост от 90 км/ч и това обстоятелство било отчетено и в Присъда по НОХД № 473/2015г. на ОС- Хасково. От своя страна наследодателят на ответниците управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП, в нарушение на чл. 260 от КЗ (отм.), сега чл. 490 от КЗ. Сочи се, че съгласно влязлата в сила Присъда по НОХД № 473/2015г. на ОС-Хасково виновни при условията на независимо съизвършителство били А. М. К. - управлявал л.а. „****“с ДКН ***** без валидна задължителна застраховка „ГО“ и М. Т. - управлявал л.а. „*****“ ДКН *****. По случая имало представени множество доказателства, в т.ч. констативен протокол и медицински документи. Пострадал А. Т. първоначално предявил пред ищеца претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева, изразяващи се във влошаване на здравословното му състояние /ексцес/, както и за обезщетение в размер на 4591 лева за свързаните с тях имуществени вреди, за които били представени копия на фактури и фискални бонове. През м.02.2016г. Управителният съвет на Гаранционен фонд по становил отказ от изплащане на обезщетение по щетата, поради непредставяне на достатъчно доказателства за установяване на основанието и размера на претърпените неимуществени вреди. Впоследствие, през месец юли 2018г. с Решение на САС по в.гр.д. № 6461/2017г. бил уважен иска на М. Т. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 45 000 лева от общо 70 000 лева, за 11 177.80 лева - имуществени вреди за лекарства и консумативи, както и за законната лихва върху сумите от 20.02.2016г. На основание чл.288, ал.1, т.2, б. ”а” от КЗ /отм./, ищецът изплатил по щета № 210343/11.09.2018г. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди в общ размер на 12 295.50 лева на М. А. Т., който бил пострадал като водач на л.а. „*****“ с ДКН № ***** при настъпилото ПТП. Ищецът поканил ответниците да възстановят заплатените от него суми, но и до момента те не били погасили задължението си. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което на основание чл.288, ал.1 т.2 б. „а“ вр. чл.288 ал.12 от КЗ /отм./, сега чл.558 ал.7 от КЗ, да бъдат осъдени двамата ответници, в качеството им на наследници на А. М. К., всеки един от тях да заплати на ищеца сумата от по 6147.75 лева, представляваща 1/2 от изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение в общ размер на 12295.50 лева, ведно със законната лихва върху

главниците, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда до окончателното изплащане, както и направените по делото разноски.

Ответниците оспорват иска, като на първо място правят възражение за изтекла погасителна давност. Оспорват иска и по размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетите по делото писмени доказателства е видно, че на 12.10.2014г., около 16.30 часа, на разклона за с. Николово, Община Хасково, е настъпило ПТП, за което е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица. Произшествието е настъпило между две МПС, а именно: „***“ с рег. № *****, управлявано от А. М. К., който в нарушение на правилата за движение не спрял на знак „Стоп“ и отнел предимството на правилно движещия се л.а. марка „*****“ с рег.№ *****, управляван от М. Т.. Причина за настъпването на ПТП е, че първият водач А. К. не е спазил забранителен знак „Стоп“, задължаващ го да спре и да пропусне движещите се по пътя с предимство други превозни средства. В резултат на така допуснатото нарушение, управляваният от А. К. лек автомобил е бил ударен почти право в шофьорската врата, от който удар водачът е загинал. В тази насока е представеният по делото Констативен протокол за настъпилото ПТП, както и заключението на назначената комплексна съдебна авто-техническа и съдебно-медицинска експертиза. Установено е още, е водачът М. Т. е управлявал лекия си автомобил, движещ се в посока Хасково – Кърджали, с несъобразена скорост - 90 км./час при разрешена такава на мястото на произшествието - 60 км/час.

От приетата като доказателство Присъда № 33/02.10.2015г., по становена по НОХД № 473/2015г. по описа на Окръжен съд-Хасково, е видно, че водачът М. Т. е поне съл своята наказателна отговорност за причинената смърт на А. К., пострадал от ПТП, описано по-горе. Установено е още, че настъпилото ПТП е станало при условията на независимо съизвършителство от страна на пострадалия А. К. и М. Т., т.е. от двамата водачи на МПС, участници в произшествието.

Безспорно се установява още, че към момента на настъпването на ПТП превозното средство, управлявано от лицето А. К., не е било застраховано в

дружеств о с предмет на дейност застраховане със задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. От друга страна, от събраните писмени доказателства съдът установи, че вторият водач М. Т. е получил също травматични увреждания вследствие на настъпилото ПТП - закрито счупване на шийката на дясна бедрена кост. От заключението на вещото лице става ясно, че в резултат на счупването на шийката на бедрената кост е прекъсната целостта на артериалния клон, който храни главата на бедрената кост. Настъпила е т.н. асептична некроза на главата, която води до прогресивното ѝ деформиране под тежестта на тялото при ходене и развитието на артрозен процес в ставата. Това състояние може да причини пълно обездвижване в тазобедрената става. Именно в посоченото се изразява влошаването на здравословното състояние /ексцес/ на М. Т.. Вещото лице е посочило още, че обичайният срок за възстановяване от счупване на шийката на бедрена кост, ако не настъпят усложнения, е 7 – 8 месеца за нефизически труд и 12 месеца за физически труд, при изискване за режим на ненатоварване на крайника около 6 месеца. Болките при тази травма възникват ведно с травмата и постепенно интензитетът им намалява. При възникване на усложнение като описаното по-горе и развитието на артрозен процес страда обема на движение в ставата и освен ограничението, възниква нарастваща болка, особено силна при опит за ходене.

Следва да се посочи, водачът М. Т. е упражнил правото си да търси обезщетение за претърпените от него вреди - имуществени и неимуществени такива, и ищецът е изплатил на същия сумата в размер на 12 295.50 лева с преводно нареждане от 29.10.2018г. Установено е, че първият от виновните водачи за настъпването на ПТП, респективно за настъпилите вреди за втория водач Т., е нямал валидна за застраховка „ГО“ към момента на събитието, поради което именно ищецът е понесъл отговорността за обезщетяване на водача Т.. В този смисъл за него е възникнал правен интерес да поиска от наследниците на А. М. К. да заплатят поравно сумата, която ищецът е изплатил на другия пострадал водач М. Т., на основание чл. 288, ал.12 от КЗ /отм./, видно от писмените доказателства.

За цялостното изясняване на спора съдът назначи и съдебно-счетоводна експертиза, заключението на която възприема изцяло. От същото се установява, че ищецът Гаранционен фонд - София е изплатил на адв. В. Д. М., упълномощен надлежно от М. А. Т., сумата в размер на 12 295.50 лева по

Щета № 210343/2018г.

От приетото като писмено доказателство в последното съдебно заседание Писмо от ОС-Хасково, с вх.№ 1792/08.02.2023г., съдът установи, че Т.д. № 14/2022г. по описа на ОС-Хасково е образувано между същите страни, с правно основание чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, но претенцията се основава на Щета с № 110769/13.12.2014г. и Щета № 210339/19.11.2015г., т.е. предметът на спора е различен от поставения за разглеждане в настоящото производство. В този смисъл съдът не намери основание за спиране на производството по настоящото дело до приключване с влязъл в сила съдебен акт на Т.д. № 14/2022г. по описа на ОС-Хасково.

При тези данни по делото съдът намира, че предявеният иск против ответниците, в качеството им на наследници на А. М. К., е основателен и доказан и като такъв следва да се уважи в неговия пълен размер, а именно – за сумата от 12 295.50 лева. Следва да се има предвид, че основателността на предявения иск с правно основание чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, сега 558, ал.7 от КЗ, е обусловена не само от наличието на неправомерно увреждане и нанесени възоснова на същото вреди, а и от наличието на изплатено застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС. Цитираната законова разпоредба сочи също така, че застрахователят встъпва в правата на увреденото лице с изплащане на застрахователното обезщетение, именно в този момент той се суброгира в правата на увреденото лице срещу причинителя на щетата. Ето защо, и съдебната практика приема, че с факта на изплащане на застрахователното обезщетение за застрахователя възниква правото да иска възстановяване на тази сума от причинителя на вредата. С оглед гореизложените съображения съдът намира предявения иск за изцяло основателен и доказан и счита, че следва да бъде уважен. Безспорно се установи, както от представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, така и от заключението на съдебната авто-техническа експертиза, че именно наследодателят на ответниците – А. М. К., е виновен за настъпването на процесното ПТП, поради неспазване правилата за движение. Не се установи също да има друга причина, която да е довела до настъпването на ПТП.

Съдът не споделя направеното от ответниците възражение за изтекла в тяхна полза погасителна давност. Вземането на ищеца се погасява с

изтичането на петгодишна давност, съгласно нормата на чл.110 от ЗЗД. В случая ищецът е изплатил на посоченото по-горе основание исковата сума с платежно нареждане от 29.10.2018г., от която дата следва да започне да тече срокът на погасителната давност. Искът обаче е предявен на 16.07.2021г., т.е. такъв срок не е бил изтекъл.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ще следва ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца направените по делото разноси в размер на 991.82 лева, произтекли от внесена държавна такса в размер на 491.82 лева и 500 лева – платени възнаграждения за вещи лица.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. С. К., ЕГН ***** и М. А. К., ЕГН *****, двамата от гр.*****, като наследници на А. М. К., починал на 12.10.2014г., да заплатят на Гаранционен фонд, гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2 сумата от по 6147.75 лева всеки един от тях, представляващи изплатено от Гаранционен фонд обезщетение по щета № 210343/11.09.2018г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на иска - 16.07.2021г. до окончателното им изплащане, както и направените по делото разноси в размер на 991.82 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.